

Р Е Ш Е Н И Е

№163

гр. Перник, 03. 11. 2011г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на тринадесети октомври през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 236 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д.Н.Т.,***, срещу акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/22622 от 12.04.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция. С акта се установява недължимо платена сума в размер на 849.22 лв., във връзка с подадено общо заявление за единно плащане на площ за 2009 г. с УИН 14/010609/12606 от 24.09.2009 г.

Според изложеното в жалбата, не може да се вменява във вина на земеделския производител некоректното посочване на площите годни за подпомагане. Иска се отмяна на акта, като немотивиран и издаден в противоречие с материалния закон.

Ответникът по жалбата-Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, чрез процесуалния си представител, застъпва становище, че жалбата е неоснователна. Представя писмени бележки и моли за присъждане на направените по делото разноски.

Административен съд - Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок. Оспорен е административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

След като констатира, че жалбата е процесуално допустима решаващият състав пристъпи към разглеждането ѝ по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен, на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган и в рамките на предоставените му по закон правомощия.

Всеки акт, който е издаден от некомпетентен органи страда от порок, който е съществен и дава основание акта да бъде обявен за нищожен.

Съгласно чл.20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, той организира и ръководи нейна дейност и я представлява. В този смисъл е и разпоредбата на чл.10 от Устройствения правилник на Държавен фонд "Земеделие". В разпоредбата на чл.11 от Устройствения правилник е предвидена възможност да бъдат делегирани част от предоставените правомощия на изпълнителния директор на неговите заместници, но след изрично решение на управителния съвет на ДФ "Земеделие". С решение по протокол №17 от 07.04.2011 г. Управителният съвет е предоставил възможност Изпълнителният директор на ДФ Земеделие да делегира конкретно посочени правомощия на свои заместници. Със заповед №01-РД/1288 от 08.04.2011 г. Изпълнителният директор е възложил на Свилен Костов – заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие", конкретно изброени правомощия: да подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, включително и уведомителните писма за одобрените и неодобрените за участие площи, животни или пчелни семейства по мярка "Агро-екологични плащания", както и да издава и подписва актове за установяване на публични държавни вземания по схемите и мерките по директните плащания.

При така направените констатации не е налице нищожност на акта, поради което на проверка от съда подлежи неговата законосъобразност относно наличие на противоречие с материалния закон и допуснато нарушение на административно производствените правила.

При анализа на приетите в процеса писмени доказателства, съдът констатира допуснати от ответника съществени нарушения на административно-производствените правила изразяващи се в липса на мотиви при издаването на АУПДВ. Съгласно чл.166, ал.2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Редът за издаване на административни актове е предвиден в глава пета от АПК.

В конкретния случай съгласно чл.27, ал. 3 от ЗПЗП, разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Действията за събиране на вземанията, включително сроковете за съобщаване на акт за възстановяване на недължими плащания са уредени в чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, поради което следва да се приеме, че издаването на АУПДС е в отделно административно производство по реда на глава пета от АПК. В този смисъл следва да бъдат спазени и всички изисквания, които АПК поставя към реквизитите на издаваните от администрацията актове.

Основно изискване към административните актове е те да бъдат мотивирани. Да е налице единство между изложената фактическа обстановка и приложените към нея правни норми. В конкретния случай, правното основание на което е издаден АУПДВ е чл.27, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП и чл.162, ал.2, т.2, т.8 и т.9 от ДОПК. От фактическа страна се твърди, че според официалната информация в ИСАК, която следва да бъде съобразена от Разплащателната агенция, при извършване на административна проверка по реда на чл.37, ал.2 от ЗПЗП на общо заявление за единно плащане на площ за 2009 г., с УИН14/010609/12606 подадено от Д.Н.Т. е намалена годната за подпомагане площ. Въз основа на намаляването оторизираната субсидия в размер на 849.22 лв. се

явява недължимо изплатена. Решаващият състав намира, че за така посоченото недължимо плащане на субсидия по схема за единно плащане на площ и по национално доплащане на площ, по делото не са приложени доказателства. Не е ясно от административната преписка как са установени площите които са негодни за подпомагане, от кого са извършвани проверките и дали дружеството жалбоподател е имало възможност чрез свой представител да се запознае с резултатите от проверките осъществени от административния орган.

Обстоятелството, че при осъществяване на своите правомощия администрацията на РА следва да се съобразява с европейските правни норми относими към финансирането с европейски средства не означава, че следва да бъдат дерогирани правилата на вътрешното законодателство по издаване на административните актове. На първо място още при започването на процедурата по издаване на АУПДВ е необходимо да бъде уведомено заинтересованото лице/чл.26 от АПК/, освен това според изискването на чл.35 от АПК, административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за издаването на един правилен и законосъобразен административен акт. Нещо повече административният орган следва да осигури възможност на страната да изрази становище по събраните доказателства/чл.34, ал.3 от АПК/, както и да представи обяснения или възражения. В конкретния случай това не е направено. За извършването на проверката и установяването на надплатени суми, жалбоподателят е уведомен едва при връчването на АУПДВ. Допуснатите нарушения от административния орган са от категорията на съществени, тъй като са лишили жалбоподателя от възможността изобщо да участва в административното производство, да събира доказателства и да излага твърдения в подкрепа на своите искания.

Разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган издал акта е да установи съществуването на фактическите основания посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Това установяване в хода на съдебното производство не бе направено.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните съдено-техническа експертиза от която е видно, че разминаването в площите, с които се кандидатства за подпомагане е такова каквото е установено и от административния орган. Въпреки това приетата по делото експертиза не санира допуснатите пороци в производството по издаване на административния акт и липсата на мотиви в него.

При посочване на правните основания за издаване на акта, административният орган се е позовал и на чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, който е приложим за възстановяване на недължими плащания. Съгласно §4 от чл.73 на цитирания регламент, не се дължи възстановяване на надплатени суми, ако плащането е извършено по грешка на компетентните власти или друг орган и ако тази грешка не може да бъде установена по разумен път от земеделския производител. Декларираните площи и тези които са годни за подпомагане се установяват от административния орган или от други контролни органи, които предоставят необходимите данни. В административната преписка приложена по делото липсват протоколи за извършени проверки, няма данни как е установено, че конкретните площи са негодни за подпомагане.

При подаване на общото заявление за единно плащане на площ за 2009 г., жалбоподателят е посочил в землищата на кои села и с каква площ на земеделската земя кандидатства за финансиране. Разминаването в заявените и годни за подпомагане площи също следва да бъде конкретизирано по землища, за яснота и прецизност. Това не е направено в акта, а не е уточнено и с констатациите на вещото лице. АУПДВ № 01-6500/22622 от 12.04.2011 г., е издаден без тази конкретизация и е бланкетен, тъй като с

него не е установено по отношение на конкретния жалбоподател кога и как са извършени проверките, кой ги е извършил, с какви документи са оформени резултатите от тези проверки и не на последно място дали грешките при деклариране на земите за подпомагане и извършените административни проверки се дължат на недобросъвестно поведение на заявителите или са въз основа на действия на проверяващите. В този смисъл е налице липса на мотиви в издадения акт, които да обосновават прилагането на цитираните в АУПДВ правни норми.

След като акта за установяване на публично държавно вземане се съставя по реда на АПК и има белезите на индивидуален административен акт, съгласно легалната дефиниция на чл.21, ал.1 от АПК, то и правилата по които той следва да бъде издаден са тези установени с разпоредбите на чл.24 до чл.61 от АПК. Неспазването на тези правила е основание да се приеме, че АУПДВ е незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл.146,т.3 от АПК, който подлежи на отмяна.

При този изход на спора не следва да се присъждат разноски в производството в полза на ответника, а по отношение на жалбоподателя не се дължат, тъй като не са поискани.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при **Административен съд Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/22622 от 12.04.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие” - Разплащателна агенция.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/